

ÅLÄNDSKA STUDENTLAGET
VID ÅBO AKADEMI R.F.

Krönika 2014-2018

Åländska Studentlaget vid Åbo Akademi r.f.

Krönika över åren 2014-2018

Till 85-års jubileets ära tillsattes kommittén för jubileumskrönikan som sig vara. På grund av diverse orsaker blev inte denna krönika publicerad i tid till jubileumsfirandet, men den som väntar på något gott väntar aldrig för länge, eller hur? Efter mycket om och men har nu krönikan blivit verklighet och vi hoppas att detta skall ge en liten inblick i hur ÅSL har sett ut och fungerat under de senaste fem åren.

Med hopp om trevlig läsning,
Kommittén för jubileumskrönikan

Innehåll

Inledande ord

Lucas Mattsson

Linn Ekebon

Emma Blomqvist

Linnea Grönholm

Calja-Weikot

Hälsning från Gotlands nation i Uppsala

Ord från ÅSL:s icke-officiella (hov)sångledare

Jubileumsårsfesten

Mottagare av förtjänstecknet Silverhjorten

Styrelser genom åren

Bildkollage

Vårt kära Åländska Studentlag har hunnit bli 85 år (i skrivande stund till och med hela 86 år), och frågan är om ens Otto Andersson kunde förutspå att ÅSL idag skulle vara en förening med över 100 medlemmar, som tillsammans skapar starka vänskapsband och en trygghet i Åbos studieliv långt borta från den åländska hembygden.

ÅSL har blivit ett halvt decennium äldre sedan den senaste jubileumsfesten, och tänk vad mycket som har hunnit hända på fem år. Därför har vi bett före detta ordföranden att med några ord beskriva hur respektive år som ordförande var och vad som pågick i ÅSL:s verksamhet då. Förutom det får vi en hälsning från våra vänner i väst, en tillbakablick i Calja-Weikots omtumlande år och även en inblick i hur det kan vara att fungera som sångledare på en äkta ÅSL-sitz.

För det är ju det som gör ÅSL till en så unik och fantastiskt rolig förening att vara med i. En plats där man får vara en förvirrad ålänning i storstan, där bristande finskakunskaper inte ifrågasätts och där alla är överens om att en nöjeskryssning inte är något som man gör frivilligt. Sammanhållningen och känslan av att ha en liten åländsk familj att luta sig mot är ovärderlig.

Oavsett vad som händer i världen hoppas vi självfallet på att denna lilla, men ack så starka, förening kommer bidra till att ålänningar i Åbo fortsättningsvis får uppleva saker tillsammans och skrävla om det senaste byskvallret i många år till.

Genom eld och vatten tillsammans!

Kommittén för jubileumskronikan,

Emma Blomqvist

Julia Seffer

Joakim Wennström

Ordis-15 har ordet

Aaah, kära ÅSL. Föreningen som har gett mig så otroligt mycket. Föreningen som tog mig in i sin varma famn och gjorde att jag kände mig hemma i stora skrämmande Åbo när jag flyttade hit efter knappa 20 år i trygga Mariehamn. Som omedelbart gjorde mig till en del av familjen och lärde mig så gott som allt jag behövde för att klara mig i den nya staden. Att kunna ge tillbaka till föreningen i form av att ställa upp både till styrelsen och andra funktionärsposter var för mig en självklarhet.

Åländska Studentlaget är en fantastisk förening på så många plan. Få regioner känner så starkt för sin hembygd som vi ålänningar. Om det beror på isolationen ute på fredens öar, att vi är så få eller för att vi är så annorlunda än fastlänningar på i princip alla sätt låter jag vara osagt, men det gör oss otroligt sammansvetsade. Det fick alla lag som mötte Calja-Weikot i innebandyserien säsongen 2014-2015 erfaras; vi var en mindre på plan konstant eftersom vi inte var tillräckligt många (och de spelare som kom gjorde det ofta för sent), men de som var på plan var beredda att blöda och offra sig själv för sitt lag, sin hembygd och sitt folk. ”Aldrig har åländska kvinnor och män svikit sin stam och dess ära.” Hell no.

Andra föreningar tycker om att reta oss för att vi är så få, men ÅSL är ett lysande exempel på att småskalighet inte behöver vara en dålig sak. Vi har vänt småskaligheten till en av våra största styrkor. Småskalighet föder kreativitet. Ta till exempel när abiturienterna blev lämnade i Långnäs på väg till abiresan 2015 på grund av hård blåst och styrelsen inom loppet av några timmar hade snickrat ihop en hemmabyggd variant på abiresa, som blev minst lika underhållande och lärorik trots att abiturienterna anlände nästan ett dygn senare än planerat. Eller när snön plötsligt smälte bort veckan innan Fastlaskiainen 2014 så att vi som enda lag kom till Vårdberget med en pulka utan hjul. Nerför backen kom vi, med lite vilja och många starka ÅSL:are som knuffade på.

Småskaligheten gör också att föreningen befinner sig i ständig förändring i takt med att människorna i den byts ut. Calle Myrberg, motionssekreteraren på ÅA, pratar ständigt om Calja-Weikots storhetstid på 90-talet, då det var överlägsna segrar i samtliga idrotter. Den kapaciteten har vi dessvärre inte längre, men vi är bra på andra saker. Styrelsen 2015 satsade till exempel mycket på att utveckla föreningens digitala kanaler. Ett Twitterkonto skapades för Calja-Weikot och ett Instagramkonto för föreningen. Hemsidan fick en

ansiktslyftning och uppdaterades med mycket nyttig information för t.ex. abiturienter. (Hemsidan blev dock sedermera hackad av både ryssar och kineser, och var enligt Ålcom omöjlig att återställa. Det ledde bland annat till att det mycket populära och anrika forumet Hetsboken gick ur tiden.)

Just eftersom vi ålänningar är så få tyckte styrelsen 2015 dessutom att det var viktigt att beblanda oss med annat folk lite ibland. Därför styrde vi ihop den första nationssitzen, en välbesökt sitz med deltagare från alla akademins fem nationer, som numera har blivit en uppskattad tradition. Vi gjorde också en insats för att samla åländska studentföreningar på ett och samma ställe när vi ordnade Student-ÅM i innebandy i Godbyhallen under mellandagarna. Turneringen hade fyra deltagande lag, två från fastlandssidan och två från Sverige, och tanken var att skapa en tradition av det hela. Arrangörsstafettpinnen gick vidare till ÅSU, som effektivt dödade den blivande traditionen genom att glömma bort det hela. Vi kickade också igång föreningens alumniverksamhet, så att de ÅSL:are som inte känner att de är redo att kapa banden till studielivet har en kanal för att upprätthålla kontakten med den bästa av föreningar.

Sammanfattningsvis är ÅSL en förening som trots, eller kanske just tack vare, sin småskalighet har varit mycket livskraftig under sina hittills 85 verksamhetsår. Vissa traditioner (som kanske för allmänhetens bästa borde dö ut) biter sig envist kvar medan nya fina idéer (som gott och väl kunde göras till traditioner) faller ur tiden innan de knappt hunnit beprövas. Det är dock det här som gör ÅSL så speciellt, intressant och levande. Jag och resten av styrelsen 2015 är stolta över att ha varit en del av att föra föreningens goda rymte vidare, skapa nya traditioner och inte minst minnen för livet.

Länge leve ÅSL!

Lucas Mattsson

Ordförande 2015, sportchef 2014

Ord om ordförandeskap!

2016 var året jag tog över rodret på M/S ÅSL. Som en kort, glad och tacksam kvinna på 21 år med höga ambitioner och ett, då, provocerande bra ölsinne fick jag äran att väljas till ordförande för Åbo Akademis bästa förening. Mitt ordförandeskap kanske inte når topp-tre på listan för mest spännande händelser under 2016 men det har jag sen länge accepterat. Detta var ju trots allt året då Nordkorea började

prutta ut kärnvapen, Brexit började ge världen huvudvärk, Moder Teresa helgonförklarades och Gävlebocken brann för (kanske) sista gången.

Men vad skedde då i lilla Åbo och i Åländska Studentlaget detta händelsefulla år? Det jag är absolut mest stolt över att jag och min fantastiska styrelse lyckades åstadkomma var återupptagandet av kontakten med Sverige. Likt våra åländska förfäder Sundblom och Björkman komponerade vi, under högtidliga former (i syrrans ostädade rum) ett brev (mejl) där vi uttryckte våra varmaste önskningar om att få återupptas i den Uppsaliensiska nationsgemenskapen återigen (bad om ursäkt för tidigare svineri). Våra böner blev, till skillnad från Sundis och Björkis, besvarade och några månader senare satt jag och vice ordförande Emma på vårbal på Gotlands nation i Uppsala och skålade i fasansfullt äcklig snaps. Detta lyckade möte ledde till att Åländska Studentlaget kunde återuppta sin vänskap. Vilket i sin tur ledde till en inbjudan för Lambskallegasquen på Gotlands nation under hösten 2016, där man förpestade snapsen ännu mer genom att addera ett fåröga. Men vi är fortfarande tacksamma. Lite illamående, men tacksamma!

Utöver återföreningen med Gotlands nation så hann styrelsen 2016 med en hel del. Vi lekte i vår lekrumspulka under Fastlaskiainen, ordnade allt från gulnäbbsintagning till vin- och ölprovning och vänhelg, samt spelade en hel del innebandy (Inte jag då. Min innebandykarriär avslutades 2002 efter en mycket våldsam finalmatch mot Vikingaåsen i skolcupen.).

Jag är otroligt tacksam över att jag fick chansen att sitta med i Åländska Studentlagets styrelse och ännu mer tacksam över förtroendet jag fick som ordförande. ÅSL är fyllt med fantastiska människor som jag verkligen känt mig ärad att få arbeta med och för. Och när jag är 85 (men ser ut som 35, självfallet) kommer jag kunna tänka tillbaka på min tid i ÅSL med ett stort leende på mina fillers-fyllda läppar.

Linn Ekebon

Ordförande 2016, värdinna 2015

Reflektioner från styrelseåret 2017

En liten fågel satt en gång och sjöng i furuskog... eller kanske skrävlade om alla ålänningar i Åbo och alla deras upptåg. Att få vara en del av ÅSL-gemenskapen under mina studieår har varit en riktig fröjd, och jag fick på höstmötet 2017 förtroendet att leda hela skutan. Styrelseåret 2017 började som det sig bör med att en hel drös taggade abisar kom till Åbo, efter lite (läs en hel del) pusslande lyckades vi också inkvartera de allra flesta hemma hos intet ont anade ÅSL-are.

Det är alltid en rolig utmaning att börja styrelseåret med just abi-sitzen, efter det vet man att man klarar av det allra mesta och så också för oss. Och som vi gjorde det, utan värdinna var vi under större delen av året men också det gick av bara farten, alla var villiga att ta extra arbete på sig och stort tack till andra ÅSL-are som också ställde upp!

Nedför Vårdberget kom ÅSL också detta år, såklart var vår pulka en grönvit sådan. Att IFK vann finska ligan under föregående höst var någonting som vi kunde fira länge, det såg sportchef Stenius till! Också var det under Fastlaskiainen som vår besatthet av Baileys uppstod - kaffe/Baileys skulle det vara! Senare har detta spritt sig inom ÅSL-gemenskapen och inte sällan finns det numera Baileys att välja emellan på våra tillställningar, vilket såklart får vissa punsch-fantaster att sätta i halsen.

Någonting som var mycket viktigt för oss under året var att upprätthålla den goda kontakten med vår vännation Gotlands nation i Uppsala. På vårbalen var undertecknad, Linn och Julia på plats för att försvara de åländska färgerna. Tillsammans med ÅsNa gav vi en äkta finsk sitz i gåva till Gotlands - komplett med både sånghäfte och finsk sprit, något som uppskattades väldigt mycket. Även på hösten vågade vi återbesöka Uppsala, denna gång för den mytomspunna Lambskallegasquen. Detta år var vi ju lite mer medvetna om vad som komma skall med fårögon med mera... Noterbart är även att just en ålänning vann den årliga *stangstötte-tävlingen!* Men det var inte bara Uppsala som besöktes, under hösten var ÅSL också och besökte Det Norske Studentersamfundet i Oslo. Jag är så glad att vi återupptog kontakten med vår härliga norska vännation, som faktiskt ombildats och blivit en ny förening sedan vi först hade kontakt med dem. Så under en (hyfsat) blöt kväll på B i Åbo skrevs ett nytt vänkontrakt föreningarna emellan. Komplet med lite ölfläckar och allt.

Under våren fortsatte vi vår fina tradition att koka mjöd och spela beerpong med ÅsNa. Fast det var lite skvalt med åländska beerpong-lag detta år lyckades vi ändå knipa förstaplatsen! Efter vår kommer sommar och med det sommarträff. Detta år spenderades den i Ytterby på undertecknades stuga, tyvärr inget get-safari då den berömda geten Hugo gick och dog veckan innan (RIP). Men vi skålade i hans minne - och som vi gjorde det! Jag kan intyga att gräsmattan såg ut som en mindre krigszon dagen efter, komplett med trasiga stolar och kubbpjäser överallt. Jag är stolt över mycket under året, men att jag lyckades få Sunds Taxi & Buss att gratis köra (över)förfriskade ÅSL-are till stadshotellet är nog ändå topp tre. Men på tal om traditioner - vi lanserade detta år även det fina evenemanget Nationernas sitz! Alla fem nationer på ÅA var med och arbetade och en riktig succé blev det. Kan säga att det var en upplevelse att förbereda en förrätt för över 100 personer i mitt lilla kök...

Som ni märker hinner man med mycket på ett år och det skapas många fina minnen. OJ så skoj vi hade det helt enkelt, och jag vill avsluta med en fras som passar ypperligt både i vår kära studiestad och hemö; *jag trivs bäst med öl i magen, nära Arken vill jag bo!*

Emma Blomqvist

Ordförande 2017, vice ordförande 2016

Tankar om år 2018

Jubileumsåret 2018 var ett väldigt framgångsrikt år för ÅSL. Gäster från när och fjärran kom till Åbo för att fira att vår kära förening fyllde 85 år, vi fick rekordmånga nya medlemmar och hade lyckade samarbeten med andra föreningar vid ÅA. När man ser tillbaka på det som varit är det lätt att bara komma ihåg de roliga stunderna man har haft, men det sägs ju att man lär sig av sina misstag så därför tänker jag dela med mig av några av de

utmaningar, missar och problem som vi stötte på under året. Som när hemsidan låg nere efter att den blivit hackad av både ryssar och kineser. Eller när alla fem nationer vid ÅA skulle ordna en gemensam middag för sina medlemmar och vi en vecka före evenemanget inser att det skett en miss i kommunikationen och att vi därför står utan lokal. Paniken var total men till slut fick vi till en lösning som resulterade i en väldigt lyckad middag.

En annan miss var när Årsfestkommittén lite smått (läs massor) överskattade hur törstiga årsfestdeltagarna skulle vara. Följaktligen förblev x antal dryckesvaror odruckna och dessa kånkades således med stor möda till undertecknads balkong. Tyvärr var ÅSL:arna besvikande nyktra resten av våren för när sommaren kom var ett respektabelt förråd av drycker fortfarande kvar på balkongen. Sommaren 2018 var den varmaste i mannaminne och tyvärr klarade inte de kolsyrade burkarna värmen på ett värdigt sätt utan blev odrickbara. Pengar rakt ner i Aura å så att säga, men inget ont som inte har något gott med sig – panten betalade iallafall för höstmötets fika!

Trots (eller kanske tack vare?) utmaningar och problem så var året fantastiskt roligt och givande och det bästa året under min studietid. Med det här vill jag säga att de flesta knepiga situationer till slut löser sig - speciellt om man har ett gäng duktiga och kapabla ÅSL:are vid sin sida!

Linnea Grönholm

Ordförande 2018, vice ordförande 2017

Calja-Weikot – en tillbakablick med Sportchef emeritus 2015

Calja-Weikot, ett lag som jag introducerades till under min gulishöst för en herrans massa år sedan, och som jag sedan fick äran att vara lagkapten för år 2015, står mig än idag (trots vissa djupa motgångar samt blod, svett och tårar) fortfarande varmt om hjärtat. Detta är några av de främsta händelserna och mina bästa minnen med Calja-Weikot under de senaste fem åren.

Calja-Weikot och Calja-Siskots storhetstid, vilket ägde rum under 90-talet, är något som ständigt nämndes när en ny säsong av fotbollen eller innebandyn började. Varje år var förväntningarna från Calja-Weikots och Calja-Siskots supportrar, i supportergruppen Calja-Hurrikaanit samt C-W/S spelarna högt ställda och en dröm om en ny storhetstid infann sig. Calja-Weikot/Siskot fick under 2014 och 2015 ett uppsving med nya rutinerade spelare som alla hade hört om Caljas storhetstid under 90-talet och från Åländska Studentlagets gamlyer. En annan person och tillika Caljas största fan, Calle Myrberg, motionessekreterare på Åbo Akademi, gjorde också Calja-spelarna påmind om storhetstidens under, när Calja-Weikot/Siskot var överlägsna segrare i samtliga sporter och överlägsna totalsegrare i ISAKAR-cupen.

Under 2014 hade Calja-Weikot ett uppsving med nya spelare som ledde till att laget kunde ställa upp i flera sporter, bland annat minigolf, schack, innebandy och fotboll. Calja-Siskot ställde upp med sitt första lag på flera år, när de ställde upp på Fastlaskiainen-bowlingen. Drömmen om en ny storhetstid ledde också till att man inom Calja-Weikot kände att man behövde uppgradera sin profil. I slutet av 2014 väcktes en idé på nya spelarskjortor till klubben och sponsoravtal med Viking Line, Andelsbanken för Åland, Scantube och Åbo Akademis Studentkår skrevs. Calja-Weikot valde också att ta tillbaka sin gamla logga som klubben hade under sin storhetstid på 90-talet för att stärka krigsmoralen. Klubben valde också att stärka sin närvaro på sociala medier, då ett Twitter-konto skapades så att fansen skulle kunna få liveuppdateringar från Calja-Weikots matcher. Under slutet av 2014 inleddes firandet av Calja-Weikots 45-årsjubileum med det första Student-ÅM (Åländska mästerskapen) i innebandy, där vi samlade de åländska studentföreningarna från olika städer. Turneringen hade fyra deltagande lag, två från fastlandssidan och två från Sverige, och tanken var att skapa en tradition av det hela. Arrangörsstafettpinnen gick vidare till Åländska Studentföreningen i Uppsala, som effektivt dödade den blivande traditionen genom att glömma bort det hela.

Calja-Weikot är med sina idag 49 år det näst äldsta laget, efter Axels sportklubb (ASK), för studerande som fortfarande är verksamma. År 2015 var året då Calja-Weikot fyllde 45 år och detta skulle förstås firas, både på och utanför spelplanen. Under året deltog Calja-Weikot i flera olika turneringar i olika sporter, däribland en

Calja-Hurrikaanits tifo i en mixed-sählymatch mot Österbottniska Nationen 2015

innebandyturnering, där även Calja-Siskot deltog med ett lag och som kämpade bra mot de andra lagen som endast bestod av herrar. Calja-Weikot gjorde en dundersuccé och var på håret att vinna hela turneringen, men förlorade sorgligt nog mot det vinnande laget i semi-finalen med en uddamålet. Under året ordnades även en "årsfest" på Pub-Niska med många av Calja-Weikots och Calja-Siskots hjältar och hjältinnor. "Årsfesten" avslutades sedermera med Calja-bastu och tillhörande sportdryck.

Trots ett evinnerligt offrande för laget, hembygden och sitt folk gick dessvärre drömmen om en storhetstid i kras varje år. Detta fick lagen som mötte Calja-Weikot i innebandyserien erfara under åren 2014-2015, då vi var en mindre på plan de flesta matcher, eftersom vi inte var tillräckligt många (och de spelare som kom gjorde det ofta försent), men de som var på plan var beredda att offra sig själva.

Åren 2016-2018 var en mindre aktiv period för Calja-Weikot/-Siskot, som endast deltog i fotbollsserien med måttlig framgång och tanken om den nya storhetstiden låg vilande. Ett som dock är säkert är att drömmen om en ny storhetstid lever kvar i Calja-Weikot, Calja-Siskot, ÅSL, den oooländska själen och hos Calle Myrberg. Må drömmen om en ny storhetstid komma (om det nu är om 1, 10 eller 100 år).

GO CALJA GO!

Andreas Packalén

Sportchef 2015, numera medlem i Calja-Hurrikaanit

En hälsning från Gotlands nation i Uppsala

Gotlands nation och Åländska Studentlaget har varit vänner sedan länge tillbaka. Tyvärr så tappade vi kontakten med varandra under några år, men under 2016 återupptogs den igen, vilket vi är väldigt glada för! I egenskap av förste kurator fick jag under 2017 det trevliga uppdraget att åka till Åbo tillsammans med bland andra mina kuratorskollegor för att hälsa på våra finska vännationer, ÅsNa och ÅSL. Det visade sig bli den roligaste kulturkrocken jag var med om under mitt kuratorsår. Den började redan under Vänsitzen vi bjöds in på första kvällen. Som Uppsalastudenter, med lite andra sittingsvanor, så kan jag lugnt säga att vi kände oss lite osäkra på hur en sitz fungerar... Men vi blev väl omhändertagna och tack vare bland andra PR-chefen från ÅSL så fick jag alla nya fenomen, såsom straffsupar och ekivoka sånger, förklarat för mig så jag hängde med.

Vice ordis-16 Emma överräcker gåva till 1Q Elin på Vårbalen i Uppsala 2016

Efter vår härliga helg i Åbo så var det väldigt roligt att få ta emot ett gäng från ÅSL vid vår vårbal i maj. Jag fick några nervösa frågor om huruvida vi var nöjda med den finska delegationens uppträdande och jag kan inte annat än säga att det var utomordentligt. Det fanns verkligen inget att anmärka på, tvärt om! Tack vare ÅSL fick vi höra den vackraste versionen av "Helan går" vi hört på den här sidan Östersjön.

Vi hann tyvärr inte besöka Åbo fler gånger under året, men under vår största sittning, Lambskallegasquen, fick vi återigen glädjen att välkomna ÅSL till Uppsala. Besöket lämnade dock lite smolk i glädjebägaren efter att ÅSL, genom vice ordförande, och inte Gotlands nation tog hem priset i damklassen i den traditionella stangstörtningstävlingen. Den briljanta presenten under middagen, "Vem är vem på Åland?", tröstade oss dock. Nästan.

Jag tror jag talar för hela Gotlands nation när jag säger att vi varit väldigt glada över alla nya erfarenheter vi fått genom vårt utbyte, men framförallt för att vi fått så fina vänner. Tack ÅSL för det här året. Hoppas det blir många till!

Elin Sjöman

Gotlands nations förste kurator 2017

P.S. Nästa gång slår vi er i stangstörtning. D.S.

Ålämningar och vänner! (Eller håll käften)

De orden har jag sagt x-antal gånger under mina år vid Åbo Akademi och då i samband med Åländska Studentlagets sitzar och andra fester i egenskap av sångledare. Under många gånger har jag verkat som sångledare och vill nog påstå att jag är ÅSL:s (in)officiella hovsångledare. Denna text kommer handla om sången under Studentlagets sitzar, både före och under min tid men också om mina personliga erfarenheter som sångledare. På grund av min studieinriktning (Nordisk historia) kommer även en kort bakgrund om dryckesvisor finnas med.

Sången och framförallt dryckesvisorna hör studielivet till. Dryckesvisan härstammar från 1700-talet. Bland de mera litterära dryckesvisorna kan nämnas Bellmans Fredmans sång 21 (Så lunka vi) och Bortom allt vad oro gör. I dessa hyllar man broderskapet, systerskapet och gemenskapen, och gemenskapen hyllas ju även med våra visor inom ÅSL, det vill säga vårt gemensamma ursprung, Åland. Den folkliga dryckesvisan har sina rötter i muntlig tradition och är inte upptecknat på samma sätt. Skålvisor (oftast snapsvisor och ölvisor) är sånger som sjungs på en välkänd melodi fast med annan text (Peter Holm!) och dessa finns det många av både inom ÅSL och övriga nationer och specialföreningar vid Akademin.

Många av de sånger som finns inom ÅSL är speciella för föreningen. I sångboken finns bland annat En sjöman älskar redig bäsk, Peter Holm, och alla möjliga andra roliga sånger. Traditionen att skriva egna texter till sånger och till och med komponera egna har också funnits. Ett exempel jag vill ta upp handlar faktiskt om min far Stig Wennström och hans goda vän Tuppis. Det skrev en låt under det glada och materialistiska 1980-talet med namnet "Gånglåt från Föglö". Varför den heter så vet jag inte, den första strofen lyder i alla fall "kärringa sku och gälla sin katt", kanske det fanns för många frassar på Föglö. Under 1990-talet så ordnade ÅSL pannkakssitzar och strömmingssitzar och förstås fanns det egna sånger till dessa båda typer av sitzar. På senare tid har sånger som Peter Holm med sin och Svärmor blivit riktiga åländska klassiker inom ÅSL. Dessa har nått långt utanför ÅSL:s sitzar och Peter Holms ... har till och med fått ett eget halarmärke.

Nåja, det var lite historia. Nu till mina egna upplevelser som sångledare. Första gången jag var sångledare för ÅSL var under en gulissitz under mitt tredje studieår. Jag hade tidigare fungerat en del som sångledare för historikerföreningen Kleio och skulle nu ta steget till en mera krävande

(HMHHM) publik. Sitzen leddes med Jonatan "Isse" Isakas. Den sitzen gick utan problem. Det har varit många olika typer av festligheter där jag har lett sången, alltifrån abisitzar till årsfester. Alla dessa sitzar hr väl inte gått helt smärtfritt men det flesta har faktiskt gått helt bra. ÅSL:s sitzar har varit roliga att sångleda eftersom man kan dra skämt och historier som bara ålänningar förstår (oftast). Jag kommer ihåg årsfesten 2019, då jag i slutet av festen var måttligt alkoholpåverkad och gick runt och svingade en purjolök mellan borden eller när jag på frukostsitzen 2017 gick runt med en mankini i äkta Borat stil.

Jag vill avsluta med att säga ett stort tack till ÅSL för alla gånger jag har fått vara sångledare under mina studieår. Vissa gånger vet jag att föreningen har tröttnat på mina historier om Otto Andersson, mitt eviga skrikande av "Hey Baberiba" och mina gubbiga skämt. Det har varit en ära att få leda sången under Åländska Studentlagets fester! Här kommer nu en sång till framtida sammankomster.

Ordförklaringar:

Gälla = Kastrera

Frasse = Hankatt

.... = Något som rimmar på Holm (Tänk Själv!!!)

Joakim Wennström

PR-chef 2017, inofficiell (hov)sångledare

Jubileumsårsfesten 2018

Redan på vårmötet 2017 tillsattes kommittén för Åländska Studentlagets 85-års jubileumsfest. Till kommittén valdes följande medlemmar: Emma Blomqvist, Aino Kiviniemi, Leo Orre, Baltzar Lindroos, Julia Seffer, Sara Sjögren, Kwan Sritasung och Pia Sundqvist.

En 85-åring är ju värd att fira med dunder och brak, och därför krävs det en hel del planering för att det ska bli så bra som möjligt. Därmed inleddes planerandet redan på våren och intensifierades under hösten, för att inte nämna de sista hektiska veckorna av sista-minuten-fix innan själva årsfestveckan började. Att vi (Emma och Julia) dessutom vid tidpunkten befann oss i Köpenhamn respektive Oslo på utbyte tillförde en extra utmaning för resten av årsfestkommittén. Men tack vare dagens utvecklade teknik kunde långa Skype-möten med (stundtals) väldigt dålig internetanslutning hållas och planerandet löpte därmed smidigt.

Årsfesten kändes länge väldigt avlägsen, men plötsligt var vi återigen på finsk mark igen och det var dagen före årsfesten. De ivriga gamylerna, långväga gästerna och andra törstiga medlemmar samlades traditionsenligt på Restaurang Koulu mitt i vår kära studiestad för att umgås och skrävla om dagsaktuella händelser. Minnen från förr dryftades, skratt ekade och citat som “vem fan bestämde att innebandymatchen är kl. 9:30 imorgon bitti???” hördes från Calja-Oldboys. Summa summarum alltså en väldigt lyckad kväll och en perfekt inledning på vad som skulle bli en legendarisk helg.

Medan vissa trötta innebandyspelare samlades dagen efter för en drabbning på planen, möttes årsfestkommittén upp på Kåren för att fixa det sista inför kvällen. När stressen över dekorationer, dukning och bordsplacering äntligen lagt sig började lokalen att fyllas av gäster inför Solenn-akt i Argentinasalen. Studentlaget emottog många fina hälsningar från våra vännationer, nationerna vid Åbo Akademi, specialföreningar, Ålands Landskapsregering samt Dan och Calle.

När skumpan var uppdrucken var det äntligen dags att slå sig ner till bords och vi i årsfestkommittén kunde kanske äntligen andas ut en aning. Det sägs att tiden går fort när man har roligt, vilket märktes tydligt under denna kväll då minutschemat redan från början inte höll. Men trots det lever vi i tron att ingen annan kände av sångledarnas hets eller serveringspersonalens stressade

blickar, förutom möjligtvis undertecknade och Axelbandet som var ivriga på att dra igång valsen (och möjligtvis var lagom törstiga vid det laget). För varför sluta när man har det som roligast?

En jubileumsårsfest är ju heller ingenting utan ett nachspiel som håller på ända tills sillizen börjar nästa dag, vilket så även var fallet för oss. Det bevisar ju bara att när man har något att fira så ska man se till att fira det ordentligt. Sillizen kulminerades med den traditionella sillizbastun, där vi kan konstatera att många våghalsar sprang Paavo Nurmi-loppet med varierande resultat (detaljerna om vad som egentligen hände sparar vi till en annan gång...). Då en av de undertecknade tyvärr var tvungen att återvända till utbyteslivet igen samma kväll, fortsatte den andra att fira vår kära förening långt in på söndagens småttimmar. Årsfesthelgen avslutades (som sig bör) med att tre gamlyler hamnade på Sufo, och faktum är återigen att gammal är (nästan) äldst.

Det kan konstateras att vi båda var trötta, men extremt lyckliga efter att helgen vi planerat så länge blev så pass bra. Tänk att nästan ett års planerande var till ända på vad som kändes som bara några timmar. Vi hoppas (och tror) att samtliga deltagare hade minst lika roligt som vi hade!

Vi vill med dessa ord passa på att tacka årsfesttalare Mats Löfström, talare Nina Smeds, sångledarduon Calle Koivisto och Emma Blomqvist, årsfestmarskalk Sara Sjögren, fanbärare Baltzar Lindroos och Kwan Sritasung, Linn Ekebon, Johanna Ekebon och Richard Backman för musikuppträdande, Akademiska Spexet, Axelbandet, Restaurang Kåren, alla sponsorer samt de fantastiska jubileumsfestdeltagare från när och fjärran som gjorde ÅSL:s 85-årsfirande oförglömligt. Sist men inte minst vill vi även tacka vår årsfestkommitté - utan vårt samarbete och hårda jobb skulle det inte blivit till någonting.

Nu blickar vi framåt till 90-års jubiléet, som vi hoppas att blir en minst lika bra fest (om inte bättre)!

Emma Blomqvist
Ordförande 2017,
vice ordförande 2016

Julia Seffer
Sekreterare 2016

Årsfestkommittén 2018

Mottagare av Förtjänsttecknet Silverhjorten 2014-2018

Förtjänsttecknet Silverhjorten är Åländska Studentlagets förtjänsttecken som delas ut i samband med föreningens årsfest. Förtjänstteckenskommittén består av sittande och föregående års vice ordförande samt minst en annan medlem, vilken/vilka väljs på höstmötet. Val av mottagare av förtjänsttecken bestäms enhälligt inom kommittén. Utöver förtjänsttecknet delar kommittén även ut ett standardiserat diplom till mottagaren/mottagarna på årsfesten samt läser upp tillhörande personliga motiveringar.

2014

Richard Linde
Cassandra Blomqvist
Marcus Josefsson

2015

Calle Koivisto
Dan Sundqvist

2016

Michela Söderlund

2017

Ville Koivisto

2018

Linn Ekeboom
Lucas Mattsson
Christoffer Kankare

*Motivet till förtjänsttecknet,
ritad av Marcus Englund*

Åländska Studentlaget vid Åbo Akademi r.f.

Styrelser 2014-2018

2014

Ordförande: Michela Söderlund
Vice ordf.: Ville Koivisto
Sekreterare: Johanna Pettersson
Skattmästare: Mathias Bergman
PR-chef: Niclas Lundberg
Sportchef: Lucas Mattsson
Värdinna: Bianca Söderlund

2015

Ordförande: Lucas Mattsson
Vice ordf.: Johanna Pettersson
Sekreterare: Sabina Schauman
Skattmästare: Anton Axberg
PR-chef: Bianca Söderlund
Sportchef: Andreas Packalén
Värdinna: Linn Ekebon

2016

Ordförande: Linn Ekebon
Vice ordf.: Emma Blomqvist
Sekreterare: Julia Seffer
Skattmästare: Hannes Parkkinen
PR-chef: Jonatan Isakas
Sportchef: Filip Jansson
Värdinna: Johanna Ekebon

2017

Ordförande: Emma Blomqvist
Vice ordf.: Linnea Grönholm
Sekreterare: Leo Orre
Skattmästare: Baltzar Lindroos
PR-chef: Joakim Wennström
Sportchef: William Stenius
Värdinna: Malin Lindström (vt-17)

2018

Ordförande: Linnea Grönholm
Vice ordf.: Esther Djupsund
Sekreterare: Pia Sundqvist
Skattmästare: Leo Orre
PR-chef: William Stenius
Sportchef: Hugo Häggblom
Värdinna: Aino Kiviniemi

Några historiska bilder från ÅSL:s verksamhet 2014-2018

Calja-Weikot/Siskot i nattcupen -15

Gulisintagning -16

Julfest -17

Nytt halarmärke -16

ÅSL på representationsresa i Ålands lyceum -14

Fastlaskiainen -18

Stysse-15 på gulisakademin

Ölprovning i Marlirummet -16

Calja-Weikots 45-års bastu -15

Calja-Weikots jubileumshalarmärke -15

111-klubben -14

Årsfest -16

Gamylar på gulisintagning -17

Silliz -16

Lambskallegasque hos Gotlands nation i Uppsala -17

Frukostsitz -15

Fastlaskiainen -16

Ett gäng glada, före detta ordföranden på 85-årsjubileet -18

Fastlaskiainen -15

ÅSL på Åländska Studentföreningen i Uppsalas oktoberfest -14

Silliz -15

Höstmöte -15

Stysse -17 på gulisakademin

Den 21e Grisefest hos Det Norske Studentersamfund i Oslo -17

111-klubben -15

Calja-Weikot-match före jubbeårsfesten -18

Vappen -15

Spelkväll i Marlirummet -15

Ordis -17

Fastlaskiainen -17

Stysse-16 firar vappen på Vårdbberget

Nationssitz -15

